ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)
z 11. januára 2007 *

Vo veci C-40/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Överklagandenämnden för högskolan (Švédsko) z 1. februára 2005 a doručený Súdnemu dvoru 3. februára 2005, ktorý súvisí s konaním:

Kaj Lyyski

proti

Umeå universitet,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet a J. Malenovský (spravodajca),

generálna advokátka: C. Stix-Hackl,

tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

* Jazyk konania: švédčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. apríla 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— švédska vláda, v zastúpení: K. Wistrand, splnomocnená zástupkyňa,

— poľská vláda, v zastúpení: T. Nowakowski, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Ström van Lier a G. Rozet, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 14. septembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 12 ES a 39 ES.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Lyyskim, švédskym štátnym príslušníkom zamestnaným ako učiteľ v školskom zariadení vo Fínsku, a Umeå universitet (Švédsko) vo veci odmietnutia prihlášky, ktorou sa hlásil na školenie na uvedenej univerzite.

Právny rámec

Právo Spoločenstva

3 Článok 3 ods. 1 ES uvádza:

„Na účely stanovené v článku 2, činnosti spoločenstva zahŕňajú, ako to vyplýva z ustanovení tejto zmluvy a z časového plánu v nej stanovenom:

...

q) príspevky na kvalitné všeobecné a odborné vzdelanie a na rozkvet kultúr členských štátov;

...“

4 Článok 12 prvý odsek ES uvádza:

„V rámci pôsobnosti tejto zmluvy a bez toho aby boli dotknuté jej osobitné ustanovenia akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti je zakázaná."

5 Podľa článku 39 ods. 1 a 2 ES:

„1. Zabezpečí sa voľný pohyb pracovníkov v rámci Spoločenstva.

2. Voľný pohyb pracovníkov zahŕňa zrušenie akejkoľvek diskriminácie pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky."

6 Článok 149 ods. 1 a 2 ES znie takto:

„1. Spoločenstvo prispieva k rozvoju kvalitného vzdelávania podporovaním spolupráce medzi členskými štátmi a, ak je to potrebné, podporovaním a doplňovaním činnosti členských štátov pri plnom rešpektovaní ich zodpovednosti za obsah výučby a organizácie vzdelávacích systémov a za ich kultúrnu a jazykovú rozmanitosť.

2. Činnosť Spoločenstva sa zameriava na:

...

— podporu mobility študentov a učiteľov, medzi iným podporou akademického uznávania diplomov a započítaním času štúdia,

...“

7 Nakoniec podľa článku 150 ods. 1 a 2 ES:

„1. Spoločenstvo uskutočňuje politiku odborného vzdelávania, ktorá podporuje a dopĺňa činnosť členských štátov pri plnom rešpektovaní ich zodpovednosti za obsah a organizáciu odborného vzdelávania.

2. Činnosť spoločenstva sa zameriava na:

...

— uľahčenie prístupu k odbornému vzdelávaniu a podporu mobility inštruktorov a stážistov, najmä mladých ľudí;

...“

Vnútroštátne právo

Ustanovenia týkajúce sa podmienok, ktoré treba splniť na účely zamestnania sa ako učiteľ na dobu neurčitú vo Švédsku

8 Kapitola 2 § 4 prvý odsek body 1 a 2 a druhý odsek zákona 1985:1100 týkajúceho sa školského vzdelávania [skollagen (1985:1100), ďalej len „zákon o školskom vzdelávaní"] stanovuje, že za kvalifikovanú na zamestnanie na dobu neurčitú ako učiteľ v školskom alebo predškolskom zariadení alebo ako animátor v centrách voľného času v systéme verejného školstva sa považuje:

„1. každá osoba, ktorá je držiteľom švédskeho diplomu o ukončení učiteľského vzdelania alebo pedagogického vzdelania na prácu s deťmi a mladými ľuďmi v zmysle normatívnych ustanovení prijatých vládou podľa kapitoly 1, § 11 zákona 1992:1434 týkajúceho sa vyššieho vzdelávania [högskolelagen (1992:1434)] alebo podobného vzdelania podľa predchádzajúceho systému, ktorého základné predmety zodpovedajú vyučovacím predmetom stanoveným pre miesto, o ktorého obsadenie ide;

2. každá osoba, ktorá obdržala potvrdenie o kvalifikácii zo strany Högskoleverket [úrad vyššieho vzdelávania] podľa § 4a a 4b.

Osoba, ktorá nie je dostatočne kvalifikovaná, však môže byť zamestnaná na dobu neurčitú, ak nie je dostatočný počet kvalifikovaných uchádzačov, odôvodňujú to osobitné dôvody, má rovnocennú odbornú kvalifikáciu na vyučovacie predmety súvisiace s miestom, o ktorého obsadenie ide, a možno predpokladať, že je spôsobilá vyučovať. ..."

9 Kapitola 2 § 4a zákona o školskom vzdelávaní stanovuje:

„Každá osoba, ktorá nadobudla pedagogické vzdelanie v zahraničí, získa potvrdenie o kvalifikácii, ak toto vzdelanie samotné alebo spolu s odbornými skúsenosťami zodpovedá pedagogickému vzdelaniu podľa § 4 prvého odseku bodu 1. ...“

Ustanovenia týkajúce sa programu školenia v prejednávanom prípade

10 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že podľa návrhu zákona o financiách na rok 2002 sa už niekoľko rokov uskutočňuje zvláštny program školenia učiteľov („särskild lärarutbildning“, ďalej len „program SÄL“ alebo „školenia SÄL“) na účely vzdelania väčšieho počtu učiteľov vzhľadom na jednak väčší počet žiakov a jednak početné odchody učiteľov do dôchodku.

11 Nariadenie 2001:740 o zvláštnych školeniach učiteľov [förordning om särskilda lärarutbildningar (2001:740), ďalej len „nariadenie SÄL“] obsahuje ustanovenia týkajúce sa školení SÄL. Poveruje šesť univerzít a zariadení vyššieho vzdelávania úlohou vyškoliť učiteľov, ktorí nemajú dostatočnú kvalifikáciu na to, aby mohli byť zamestnaní na dobu neurčitú vo švédskom školskom zariadení, alebo ktorí si chcú rozšíriť vzdelanie. Touto iniciatívou sa predpokladá, že bude vyškolených a kvalifikovaných asi 4000 učiteľov. Nariadenie SÄL nadobudlo účinnosť 1. novembra 2001 a uplatňuje sa do 31. decembra 2006.

12 § 1 nariadenia SÄL s názvom „Rozsah uplatnenia“ stanovuje:

„Toto nariadenie obsahuje ustanovenia týkajúce sa vyššieho vzdelávania organizovaného z osobitných prostriedkov, ktorého účelom je umožniť študentom zúčastniť sa pedagogických skúšok.“

13 § 2 nariadenia SÄL s názvom „Miesto školenia“ stanovuje:

„Školenia sa uskutočňujú na štátnych univerzitách a v zariadeniach vyššieho vzdelávania určených vládou. Pojem ‚zariadenie vyššieho vzdelávania‘ označuje ďalej univerzity a zariadenia vyššieho vzdelávania.“

14 § 3 nariadenia SÄL s názvom „Cieľ školení“ stanovuje:

„Cieľom školení je reagovať na potrebu kvalifikovaných učiteľov a pokryť predmety alebo odbory, ktoré určia zariadenia vyššieho vzdelávania po dohode s dotknutými obcami.“

15 Pokiaľ ide o podmienky prijatia, § 6 nariadenia SÄL stanovuje:

„Každá osoba, ktorá nespĺňa podmienky predpísané na to, aby mohla byť zamestnaná na dobu neurčitú podľa kapitoly 2 § 4 prvého odseku bodov 1 a 2 zákona [zákon o školskom vzdelávaní], môže byť prijatá na školenie, ak:

1. vzhľadom na vyššie vzdelanie, ktoré nadobudla pred alebo počas svojej odbornej praxe, je spôsobilá zúčastniť sa pedagogickej skúšky v predmetoch alebo odboroch, ktorých sa školenie týka, a

2. je zamestnaná ako učiteľ zástupcom školského zariadenia, kde sa môže uskutočniť praktická časť školenia.

Každý uchádzač, ktorý spĺňa podmienky zamestnania na dobu neurčitú stanovené v kapitole 2 § 4 prvom odseku bodoch 1 a 2 [zákona o školskom vzdelávaní], môže byť tiež prijatý na školenie, ak mu predmetné školenie umožní kvalifikáciu na vyučovanie jedného alebo viacerých doplnkových predmetov alebo odborov."

16 § 7 nariadenia SÄL stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia § 6, každý uchádzač musí mať absolvované dostatočné vyššie vzdelanie, aby mu školenie, ktorého sa zúčastňuje podľa tohto

nariadenia, umožnilo získať diplom učiteľa v súlade s § 6 prvým odsekom, alebo získať kvalifikáciu na vyučovanie iného predmetu podľa § 6 druhého odseku. Podobné vedomosti nadobudnuté vo Švédsku alebo v zahraničí zodpovedajú vyššiemu vzdelaniu."

17 § 10 nariadenia SÄL stanovuje, že školenia SÄL sa musia uskutočňovať aspoň na polovičný úväzok a musia skončiť najneskôr 31. decembra 2006. Celkové trvanie školenia jedného študenta nesmie prekročiť hodnotu 60 bodov. Uvedené školenia je potrebné plánovať s prihliadnutím na predchádzajúce vzdelanie a pracovné skúsenosti každého študenta.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 Pán Lyyski, švédsky štátny príslušník, podal svoju prihlášku na školenie v rámci programu SÄL na Umeå universitet od začiatku zimného semestra roku 2004.

19 Vo svojej prihláške uviedol, že počas predmetného školenia bude pracovať ako učiteľ na lýceu s vyučovacím jazykom švédskym v Abo vo Fínsku.

20 Umeå universitet zamietla jeho prihlášku. Podľa svojho výkladu nariadenia SÄL a výkladu švédskeho ministerstva školstva sa domnievala, že pán Lyyski nepreukázal nadobudnuté vzdelanie tak, aby sa mohol uchádzať o školenie uskutočňované v rámci programu SÄL, keďže nebol zamestnancom švédskeho školského zariadenia, a preto by musel by musel absolvovať praktickú časť školenia vo Fínsku.

21 Pán Lyyski podal na vnútroštátny súd žalobu proti rozhodnutiu o zamietnutí jeho prihlášky, ktoré prijala Umeå universitet. Tvrdil, že malo byť uznané, že spĺňa podmienky prijatia na uvedené školenie, a že ako švédsky štátny príslušník s bydliskom vo Fínsku a zamestnaný lýceom s vyučovacím jazykom švédskym v tomto členskom štáte mal odborné skúsenosti postačujúce na povolanie učiteľa.

22 Umeå universitet uvádza najmä, že podmienka zamestnania školským zariadením vo Švédsku, od ktorej splnenia závisí prijatie na školenia SÄL, je objektívne odôvodnená a primeraná svojmu účelu.

23 S odvolaním na články 12 ES a 149 ods. 1 ES, ako aj na rozsudky Súdneho dvora zo 7. februára 1979, Knoors (115/78, Zb. s. 399); z 13. februára 1985, Gravier (293/83, Zb. s. 593); z 2. februára 1988, Blaizot (24/86, Zb. s. 379), a z 11. júla 2002, D'Hoop (C-224/98, Zb. s. I-6191), sa vnútroštátny súd domnieva, že situácia v prejednávanom prípade spadá do pôsobnosti práva Spoločenstva, a preto je otázka súladu s právom Spoločenstva zamestnania na švédskej škole ako podmienky pre prijatie na školenia SÄL opodstatnená.

24 Za týchto podmienok Överklagandenämnden för högskolan rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Odporuje právu Spoločenstva, najmä jeho článku 12 ES to, aby sa pri posudzovaní kvalifikácie uchádzača o školenie učiteľov, určeného na odstrá-

nenie nedostatku kvalifikovaných učiteľov vo Švédsku v krátkom čase, vyžadovalo zamestnanie uchádzača vo švédskom školskom zariadení? Môže byť takáto požiadavka považovaná za odôvodnenú a primeranú?

2. Je pre odpoveď na prvú otázku relevantná skutočnosť, že uchádzač o školenie, ktorý je zamestnaný v školskom zariadení v inom členskom štáte ako Švédske kráľovstvo, je švédskym štátnym príslušníkom alebo štátnym príslušníkom iného členského štátu?

3. Je pre odpoveď na prvú otázku relevantná skutočnosť, že ide skôr o program školenia učiteľov s obmedzenou dobou trvania ako o trvalejší program školenia?"

O prejudiciálnych otázkach

25 Svojimi otázkami, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či právu Spoločenstva odporuje to, aby sa vnútroštátna právna úprava, ktorá dočasne upravuje školenie určené na odstránenie nedostatku kvalifikovaných učiteľov v členskom štáte uplatňovala tak, že sa uvedeného školenia môžu zúčastniť len uchádzači zamestnaní v školskom zariadení tohto členského štátu, a či je pre toto preskúmanie relevantná skutočnosť, že predmetné školenie má trvalejší charakter alebo nie, a uchádzači sú alebo nie sú štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu.

26 Na účely odpovede na tieto otázky je vhodné najskôr preskúmať, či situácia, akou je tá v prejednávanom spore, spadá do pôsobnosti práva Spoločenstva.

27 V prejednávanom prípade cieľom školenia, o ktoré sa uchádza žalobca vo veci samej v rámci programu SÄL, je poskytnúť vzdelanie učiteľom, ktorí nemajú dostatočnú kvalifikáciu na to, aby mohli byť zamestnaní na dobu neurčitú vo švédskom školskom zariadení bežným postupom, ktorý stanovuje zákon o školskom vzdelávaní. Toto školenie, zavedené na vymedzené obdobie a financované z osobitných zdrojov vyhradených zo štátneho rozpočtu, má za cieľ osobitnú kvalifikáciu potrebnú na výkon učiteľskej profesie na dobu neurčitú. Je preto potrebné priznať, že účelom nariadenia SÄL je odborné vzdelanie. Toto je však poskytované len určitými univerzitami a zariadeniami vyššieho vzdelávania.

28 Ako už Súdny dvor rozhodol v bode 25 už citovaného rozsudku Gravier, podmienky prístupu k profesijnému vzdelaniu patria do oblasti pôsobnosti Zmluvy ES (pozri tiež rozsudky z 1. júla 2004, Komisia/Belgicko, C-65/03, Zb. s. I-6427, bod 25, a zo 7. júla 2005, Komisia/Rakúsko, C-147/03, Zb. s. I-5969, bod 32).

29 Z judikatúry rovnako vyplýva, že tak vyššie, ako aj vysokoškolské vzdelanie predstavujú odborné vzdelávanie (pozri rozsudky Blaizot, už citovaný, body 15 až 20; z 27. septembra 1988, Komisia/Belgicko, 42/87, Zb. s. 5445, body 7 a 8, ako aj Komisia/Rakúsko, už citovaný, bod 33). Otázka, či vzdelanie je alebo nie je trvalého charakteru, nie je pri tomto posúdení relevantná.

30 Za týchto podmienok rozhodnutie prijaté v oblasti odborného vzdelávania, akým je to, proti ktorému namieta žalobca vo veci samej, môže spadať do oblasti uplatnenia *ratione materiae* práva Spoločenstva.

31 Pokiaľ ide o voľný pohyb pracovníkov v zmysle článku 39 ods. 1 ES, Súdny dvor už rozhodol, že každý štátny príslušník Spoločenstva, ktorý bez ohľadu na miesto svojho pobytu a svoju štátnu príslušnosť využil právo voľného pohybu pracovníkov a vykonával zárobkovú činnosť v inom členskom štáte, spadá do pôsobnosti tohto článku (pozri najmä rozsudok z 26. januára 1999, Terhoeve, C-18/95, Zb. s. I-345, bod 27).

32 Keďže to je aj prípad žalobcu vo veci samej, ktorý vykonáva zárobkovú činnosť v inom členskom štáte ako je štát, ktorého je príslušníkom, jeho situácia spadá do rámca uplatnenia práva Spoločenstva. Preto je dôležité preskúmať, či pravidlám tohto práva odporuje vnútroštátna právna úprava, akou je nariadenie SÄL.

33 Najskôr je potrebné zdôrazniť, že článok 12 ES, na ktorý sa výslovne odvoláva vnútroštátny súd a ktorý stanovuje všeobecnú zásadu zákazu akejkoľvek diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, sa uplatňuje samostatne len v prípadoch, pre ktoré nestanovuje Zmluva osobitné pravidlo nediskriminácie (pozri rozsudky z 26. novembra 2002, Oteiza Olazabal, C-100/01, Zb. s. I-10981, bod 25; z 11. decembra 2003, AMOK, C-289/02, Zb. s. I-15059, bod 25, a z 29. apríla 2004, Weigel, C-387/01, Zb. s. I-4981, bod 57).

34 Pokiaľ však ide o voľný pohyb pracovníkov, táto zásada bola uskutočnená a konkretizovaná článkom 39 ods. 2 ES. Preto nie je opodstatnené zohľadňovať článok 12 ES (rozsudok Weigel, už citovaný, body 58 a 59).

35 Ďalej je potrebné zdôrazniť, že Súdny dvor už mnohokrát rozhodol, že všetky ustanovenia Zmluvy o voľnom pohybe pracovníkov majú príslušníkom Spoločenstva uľahčiť výkon všetkých povolaní na území Spoločenstva a vylučujú opatrenia, ktoré by mohli znevýhodniť príslušníkov Spoločenstva pri výkone hospodárskej činnosti na území iného členského štátu (rozsudky zo 7. júla 1988, Wolf a i., 154/87 a 155/87, Zb. s. 3897, bod 13; z 15. decembra 1995, Bosman, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 94; Terhoeve, už citovaný, bod 37; z 27. januára 2000, Graf, C-190/98, Zb. s. I-493, bod 21, a zo 17. marca 2005, Kranemann, C-109/04, Zb. s. I-2421, bod 25).

36 Je nesporné, že zamestnanie učiteľov na dobu určitú je prístupné štátnym príslušníkom všetkých členských štátov, ktorí sú dostatočne kvalifikovaní vyučovať. V tomto ohľade švédska vláda uvádza bez toho, aby boli proti jej tvrdeniu vznesené námietky, že školenia SÄL sú výslovne určené štátnym príslušníkom iných členských štátov, ktorí sú vo Švédsku zamestnaní ako učitelia na dobu určitú a u ktorých sa predpokladá, že na rozdiel od švédskych štátnych príslušníkov nie sú dostatočne kvalifikovaní na to, aby sa mohli bežným postupom natrvalo zamestnať ako učitelia.

37 Vzhľadom na to, že vnútroštátna právna úprava, akou je nariadenie SÄL vyžaduje, aby uchádzači o školenie boli zamestnaní v školskom zariadení dotknutého členského štátu, následné vylúčenie prihlášok učiteľov zamestnaných v školskom zariadení iného členského štátu znevýhodňuje štátnych príslušníkov, ktorí pracujú

v inom členskom štáte, a najmä tých, ktorí podobne ako žalobca vo veci samej využili svoje právo na voľný pohyb. Uplatňovanie takejto právnej úpravy je spôsobilé predstavovať prekážku voľného pohybu pracovníkov, ktorá je v zásade zakázaná článkom 39 Zmluvy.

38 Napokon, hoci požiadavka, aby uchádzači o školenia SÄL boli zamestnaní vo švédskom školskom zariadení, predstavuje prekážku voľného pohybu pracovníkov, nemusí podliehať zákazu stanovenému v článku 39 ES, pokiaľ má legitímny cieľ, ktorý je v súlade so Zmluvou, a možno ju odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu. V takomto prípade je však ešte potrebné, aby uplatňovanie uvedeného opatrenia bolo vhodné na zabezpečenie realizácie dotknutého cieľa a neprekračovalo to, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie (pozri najmä rozsudky z 31. marca 1993, Kraus, C-19/92, Zb. s. I-1663, bod 32; Bosman, už citovaný, bod 104; z 30. septembra 2003, Köbler, C-224/01, Zb. s. I-10239, bod 77, a Kranemann, už citovaný, bod 33).

39 Z článkov 149 ES a 150 ES vyplýva, že za organizáciu vzdelávacieho systému, ako aj profesijného vzdelávania sú zodpovedné členské štáty. Táto zodpovednosť zahŕňa najmä zachovanie alebo zlepšenie vzdelávacieho systému, ktoré vzhľadom na ustanovenia Zmluvy predstavujú legitímne ciele. Je nesporné, že nariadenie SÄL presne spĺňa tieto požiadavky.

40 Pokiaľ ide o posúdenie naliehavých dôvodov všeobecného záujmu, je nepochybné, že prijatie nariadenia SÄL vo Švédsku vyplýva z nedostatku kvalifikovaných učiteľov zamestnaných na dobu neurčitú bežným postupom podľa zákona o školskom vzdelávaní. Zo spisu vyplýva, že uvedený nedostatok vznikol v tomto členskom štáte z dôvodu veľkého počtu odchodov učiteľov do dôchodku, nedostatočného počtu absolventov spĺňajúcich podmienky zamestnávania týmto bežným postupom a tiež

zvýšenia počtu školopovinných detí. Keďže je nesporné, že zamestnávanie diplomovaných učiteľov na dobu neurčitú, hoci prístupné štátnym príslušníkom všetkých členských štátov, ktorí nadobudli požadované vzdelanie, neodstránilo nedostatok učiteľov v tomto členskom štáte, je nepochybné, že vnútroštátne orgány sa zamerajú na učiteľov zamestnávaných na dobu určitú.

41 Je potrebné odpovedať na otázku, či uplatňovanie nariadenia SÄL je primerané vzhľadom na sledovaný cieľ.

42 Na jednej strane je potrebné uviesť, že školenia SÄL, financované z osobitných zdrojov štátneho rozpočtu, poskytuje len šesť univerzít a zariadení vyššieho vzdelávania a ich cieľom je vyškoliť 4000 učiteľov. Z jednotlivých častí spisu nevyplýva, či uvedené školenie malo za týchto podmienok aj iný ako určený charakter.

43 Na druhej strane sa od uchádzačov o špecializované školenie vyžaduje, aby boli zamestnaní vo švédskom školskom zariadení. Je zjavné, že táto požiadavka, ktorá môže byť prekážkou v prístupe na predmetné školenie učiteľom vykonávajúcim svoje zamestnanie v inom členskom štáte, je spojená s uskutočňovaním praktickej časti špecializovaného školenia. Táto časť sa v podstate realizuje v mieste, kde učiteľ vykonáva svoje povolanie. Dohľad a hodnotenie praktickej časti sú nepochybne zložitejšie v prípade, ak sa vykonáva v prostredí, ktoré je vzdialené švédskemu školskému systému.

44 Rovnako na posúdenie, či uplatňovanie sporného opatrenia presahuje rámec toho, čo je potrebné, je opodstatnené preskúmať požiadavky týkajúce sa praktickej časti dotknutého školenia. Vo svetle informácií, ktoré na verejnom pojednávaní poskytla švédska vláda, je zjavné, že určité zariadenia vyššieho vzdelávania alebo univerzity mohli oslobodiť uchádzačov od uvedenej praktickej časti. Okrem toho, švédska vláda nevylúčila, že praktickú časť možno vykonať v inom školskom zariadení, ako je to, kde je dotknutá osoba zamestnaná ako vyučujúci. Za týchto podmienok informácie, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, mu neumožňujú s presnosťou určiť, či praktická časť uvedeného školenia predstavuje jeho základnú a povinnú časť.

45 Okrem toho, povolanie učiteľa vykonávané žalobcom vo veci samej *a priori* zaručuje, že tento je spôsobilý zúčastniť sa školenia poskytovaného v rámci programu SÄL a po jeho ukončení vyučovať vo Švédsku. Hoci nie je isté, že dotknutý uchádzač mal po skončení takéhoto školenia skutočne v úmysle zamestnať sa na dobu neurčitú vo Švédsku, táto okolnosť nespochybňuje porovnateľný charakter jeho postavenia s postavením učiteľov zamestnaných na dobu určitú vo švédskych školách, ktoré, ako vyplýva z informácií predložených Súdnemu dvoru na pojednávaní, nemajú povinnosť zamestnať učiteľa vo Švédsku na dobu neurčitú po ukončení uvedeného školenia.

46 V takejto situácii sa zamietnutie prihlášky žalobcu vo veci samej v podstate len z dôvodu, že ju podala osoba, ktorá nie je zamestnaná švédskym školským zariadením, môže zdať v rozpore so sledovanými cieľmi a neprimerané, najmä ak

prekážky vo vykonaní praktickej časti školenia je možné odstrániť bez ťažkostí a rovnocenná prihláška podaná učiteľmi zamestnanými vo švédskej škole by mohla byť prijatá.

47 Za týchto podmienok nemožno vylúčiť, že vykonané uplatňovanie nariadenia SÄL prekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa smerujúceho k zachovaniu a zlepšeniu švédskeho vzdelávacieho systému.

48 Vzhľadom na obmedzené informácie, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, je opodstatnené konštatovať, že je úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý prejednáva vec samu a ktorý musí prevziať zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby s ohľadom na úvahy uvedené v bodoch 42 až 45 tohto rozsudku preskúmal, či uplatňovanie nariadenia SÄL je primerané sledovanému cieľu.

49 So zreteľom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné odpovedať na položené otázky tak, že právu Spoločenstva neodporuje to, aby vnútroštátna právna úprava, ktorá dočasne upravuje školenie určené na odstránenie nedostatku kvalifikovaných učiteľov v členskom štáte, vyžadovala, aby uchádzači o uvedené školenie boli zamestnaní v školskom zariadení tohto štátu, avšak pod podmienkou, že vykonané uplatňovanie predmetného nariadenia nevedie k zamietnutiu prihlášky každého učiteľa, ktorý nie je zamestnaný takýmto zariadením, a to bez predbežného a individuálneho posúdenia uvedenej prihlášky, najmä pokiaľ ide o schopnosti uchádzača a možnosť kontrolovať praktickú časť nadobudnutého školenia, prípadne ho oslobodiť od jej výkonu.

O trovách

50 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Právu Spoločenstva neodporuje to, aby vnútroštátna právna úprava, ktorá dočasne upravuje školenie určené na odstránenie nedostatku kvalifikovaných učiteľov v členskom štáte vyžadovala, aby uchádzači o uvedené školenie boli zamestnaní v školskom zariadení tohto štátu, avšak pod podmienkou, že vykonané uplatňovanie predmetného nariadenia nevedie k zamietnutiu prihlášky každého učiteľa, ktorý nie je zamestnaný takýmto zariadením, a to bez predbežného a individuálneho posúdenia uvedenej prihlášky, najmä pokiaľ ide o schopnosti uchádzača a možnosť kontrolovať praktickú časť nadobudnutého školenia, prípadne ho oslobodiť od jej výkonu.

Podpisy